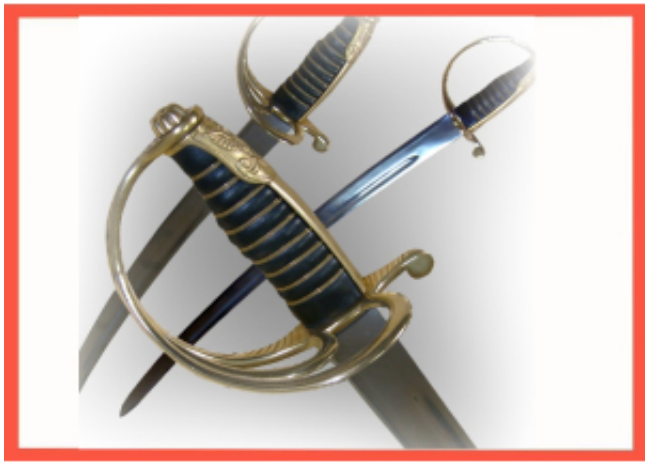
Dane aktualne na dzień: 18-11-2026 20:27

Link do produktu: https://sklep.agru.pl/szabla-kawaleryjska-tzw-radziwilowka-wz-1917-p-93.html

Szabla kawaleryjska tzw. radziwiłówka wz 1917

Cena	**600,00 zł**
Dostępność	**Dostępny**
Numer katalogowy	**1917KPM**

Opis produktu

Szable te, mimo że pojawiły się przed odzyskaniem przez Polskę niepodległości, zostały uznane za pierwsze porozbiorowe szable polskie. Za taka ich klasyfikacja przemawia to, że wykonywano je wedle polskich przepisów, w polskich wytwórniach i dla polskiego żołnierza. Wygląd szabel wz. 1917 został ustalony przez wydany w Warszawie "Przepis umundurowania polowego Wojska Polskiego" (kwiecień 1917 r.). Regulacja ta została przygotowana przez Departament Wojskowy Tymczasowej Rady Stanu dla formowanej pod patronatem Niemiec Polskiej Siły Zbrojnej. Przepis precyzuje tylko wygląd rękojeści szabel, nie wspomina natomiast o głowni i pochwie, podając jedynie, że mają być "biało-metalowe lub oksydowane". Od listopada 1918 r. szable te weszły do uzbrojenia formowanego Wojska Polskiego jako regulaminowa broń biała. Prócz wersji kawaleryjskiej (oficerska, podoficerska i dla szeregowych), szabla ta występowała także w wersji dla oficerów piechoty. Różnica pomiędzy nimi wynikała z odmiennych kształtów i wymiarów rękojeści. W szabli oficerskiej rękojeść wykonana była z mosiądzu. Jelec posiadał wąsy, owalny kabłąk przedni oraz dwa kabłąki boczne. Drewniany trzon obciągano czarną skórą. Na kapturku umieszczono orła w koronie na tarczy amazonek. Zależnie od tego przez jaką wytwórnię szabla była produkowana posiadała na wąsach jelca bądź ornament roślinny, bądź geometryczne zdobienia w postaci elips. Występowały także różnice w wyglądzie kapturka odlewanego i tłoczonego. Głownie szabel tego typu były przeważnie polskiej produkcji, ich długość wynosiła 80-90 cm, szerokość około 3,5 cm, krzywizna zaś 5,5-7,5 cm. Zaopatrzone na ogół były w jedna bruzdę, choć występowały wersje z dwoma i trzema. Prócz głowni polskich stosowano także austriackie, niemieckie, a po roku 1918 także rosyjskie. Na zastawach niektórych głowni umieszczano napis "Za wiarę i Ojczyznę" oraz orła na tarczy amazonek. Występują także daty (od 1917 do 1921) oraz pieczęcie Głównego Urzędu Zaopatrzenia Armii. Pochwy wykonane były z niklowanej blachy, miały dwa pierścienie z ogniwkami, ruchome koszulki oraz ostrogę. Gdy szable te wycofano z uzbrojenia Wojska Polskiego została w nie wyposażona Policja. Wtedy to z przejętych egzemplarzy usunięto kabłąki boczne. Wersja dla podoficerów, różniła się tym że trzon rękojeści lakierowany był na czarno, a jelec nie miał wąsów.
W roku 1919 wprowadzono nową serię tych szabel. Były one masywniejsze i wykonane z mniejszą starannością niż szable oficerskie i podoficerskie. Dzięki temu uzyskano większą prędkość i mniejszy stopień komplikacji produkcji. Oprawy rękojeści były bielone cynkiem, a trzony nie były lakierowane, jelce nie miały wąsów. Głownie posiadały jedną bruzdę oraz sygnowane były pieczęcią Głównego Urzędu Zaopatrzenia Armii. Blaszane pochwy malowano na zielono.